

مبحث اول: معنای کذب و صدق

معنای صدق، مطابقت خبر با واقع، و کذب، عدم مطابقت خبر با واقع است. مقصود از مطابقت و عدم مطابقت خبر با واقع این است که اگر مراد متکلم از این کلام، با واقع مطابق بود، خبر صدق است و اگر مراد متکلم از این خبر، مطابق با واقع نبود، خبر کذب است. نه اینکه تنها ظاهر کلام - بدون توجه به مراد متکلم - اگر مطابق با واقع باشد، صدق، وگرنه کذب است. (مکاسب محرمه، ج ۴۰۴، ص ۳)

توضیح: گاهی متکلم مطلبی را می گوید که آنچه از ظاهر کلام او فهمیده می شود، غیر از مراد اوست. اگر آن مراد، مطابق با واقع بود، این کلام صدق است؛ هرچند ظاهر کلام، مخالف با واقع باشد؛ مثل توریه. در توریه مراد متکلم مطابق با واقع است. اما ظاهر کلام او مطابق با واقع نیست. لذا چون مراد، مطابق با واقع است، کلام صدق می شود. اما اگر مراد، مخالف با واقع بود، کلام کذب می شود. (مکاسب محرمه، ج ۴۰۲، ص ۵)

مثلاً کسی می پرسد: "آقا منزلند؟" و شخص پشت در به نقطه خالی اشاره می کند و می گوید: "آقا اینجا نیست." مراد او این است که آقا در این نقطه خالی نیست. اما آنچه مخاطب می فهمد، این است که آقا در خانه نیست؛ این خلاف واقع و توریه است. یا کسی از شما چیزی می خواهد و شما می گویید: « چیزی در دستم نیست ». مراد شما این است که در این دستی که ملاحظه می کنید، چیزی نیست، اما مخاطب چنین می فهمد که منظور شما این است که اصلاً پولی ندارید. پس اگر مراد گوینده مطابق با واقع بود، کلام صدق می شود؛ هرچند ظهور کلام مخالف با واقع باشد. (مکاسب محرمه، ج ۴۰۳، ص ۳)